

[Victor Larsen.]

strækkelig; det gælder det større saavel som det mindre Landbrug, der er i Virkeligheden ingen som helst Undtagelse. Jeg tør roligt paastaa, at alle, der har med dansk Landbrug at gøre, er utilfredse med den nugældende Ordning; kun den højtærede Minister for det danske Landbrug er saa tilfreds med den, at Ministeren her fremsætter et Forslag, der i det store og hele er en tro Kopi af Ordningen. I Kornspørgsmaalet er det jo lykkedes som saa ofte før at drive en Kile ind mellem det større og det mindre Landbrug, det er lykkedes at faa Landbruget splittet, men her er der alligevel et Omraade, hvor hele Landbruget maa siges at staa samlet, og hvor Forholdet i hvert Tilfælde er dette, at jo mindre Brugene er, des større Interesse har man i en god Ordning paa dette Omraade, des større Interesse har man i gode Priser for sit Smør.

Det er saaledes ikke Landbrugets Synspunkter, den højtærede Minister gør til sine, og man kan da spørge: Er det Forbrugernes? Selvfølgelig køber Forbrugerne gerne billigst muligt, det gør vi alle, men Sandheden om dette Forhold er nu alligevel den — og dette maa Landbruget efter min Mening være den første til at indrømme —, at Byerne og den øvrige Befolkning stort set har stillet sig yderst forstaaende over for Landbrugets Krav om Dækning af sine Produktionsomkostninger. Vi har netop inden for Det konservative Folkeparti i høj Grad og meget tydeligt og meget ofte mærket dette. Nej, det er i Virkeligheden fra den højtærede Minister, at Modstanden til syvende og sidst kommer, og denne Modstand har hidtil været saa stærk, at Landbruget for sit Vedkommende har maattet nøjes med halve Foranstaltninger, Foranstaltninger af en saa utilstrækkelig Karakter, at Landbruget ustandselt maatte komme igen og forlange og forlange. Dette er selvfølgelig ikke rart for Landbruget, det er selvfølgelig en Situation, som Landbruget er overmaade ked af, og det er disse gentagne Krav, der har gjort, at man i forskellige Kredse nu synes, at det efterhaanden kan være nok, og at Landbruget dog vel engang maa tie stille. Var den højtærede Minister straks, ogsaa paa dette Omraade, gaaet til saa effektive Foranstaltninger, at Landbruget havde kunnet faa sine Produktionsomkostninger dækket, ja, saa var Kravet fra Landbruget naturligvis forstummet, men naar man hele Tiden forsøger at spise Landbruget af med halve Foranstaltninger, maa man ogsaa kunne forstaa og finde sig i,

at Landbruget ikke tier, før dets retfærdige Krav er blevet opfyldt.

Ved Siden af Spørgsmaalet Prisniveauet, som jeg her har omtalt, rummer Forslaget jo en uhyre Mangel med Hensyn til Spørgsmaalet Margarine. I Sammenligning med den Ordning, vi har nu, er det ganske givet, at dette Forslag er af en saadan Karakter, at Forbruget, hvis Forslaget gennemførtes, vilde gaa i stor Udstrækning fra Smør til Margarine. Og det maa jo være en fuldkommen forfejlet Maade at tage Sagen paa, ogsaa forfejlet i øvrigt efter den højtærede Ministers Mening, skulde man tro; thi jeg erindrer i hvert Tilfælde, at i afvigte Sommer har den højtærede Minister som Bevis for, at man ikke kunde gaa til en yderligere Forhøjelse af Smørprisen, fremhævet, at dette vilde medføre, at Forbruget herhjemme vilde dale. Men nu stiller Ministeren Forslag om at forhøje Smørprisen, og Margarinen lader man fuldkommen ude af Betragtning. Ganske givet vil dette medføre, at Forbruget forskyder sig til Gunst for Margarin, det modsatte af, hvad man med et fornuftigt Forslag burde tilstræbe. Fra konservativ Side har vi sidst i afvigte Sommer under Behandlingen af Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold stillet positive Forslag om, hvorledes man burde forholde sig med Hensyn til Margarin, og det glædede mig overmaade at høre det ærede Medlem Hr. Kyed betragte dette Spørgsmaal paa den Maade, at man i Aarets forskellige Kvartaler burde være indstillet saaledes med Hensyn til Margarinspørgsmaalet, at man havde det omtrent som med en Harmonika, at man kunde iblande Margarin større eller mindre Kvanta dansk Smør for at lette Afsetningen til England, for at dirigere vor Udførsel paa England og derigennem opnaa en meget mere konstant Pris paa Englandsmarkedet, end Tilfældet har været hidtil.

Maa jeg i øvrigt med Hensyn til Enkeltheder i Forslaget sige, at Stk. 2 i § 1, hvorefter Ministeren skulde kunne nedsætte Afgiften, forekommer os Konservative at være ganske ubeføjet. Hvad derimod angaar Stk. 3 i bemeldte Paragraf, hvorefter man fritager Mælkeleverandørerne for at svare Afgift af det Kvantum Smør, som de og deres Husstand maatte forbruge, maa man sige, at det i og for sig er fuldkommen rimeligt og berettiget, og det imødekommer et Krav, som Landbruget hele Tiden har stillet. Thi hvis man opkræver Afgiften, vil det ikke alene betyde en Overflytning fra den ene Lomme til den anden, men det vil ogsaa medføre bevislige Uretfærdigheder